

Studiis celebres
viri,

Mores.

Eriburgensem Eriburg Brisgoiæ, *Francfurtensem* ad Oderam, *Erphordensem*, *Pragensem*, *Rostochiensem*, *Coningf-
bergensem*, *Trevirensensem*, *Tubingensem*, *Viennensem*, *Breslaviensem*, *VVurtembergensem* & *Herbipolensem*: ex qui-
bus tanquam ex multis Equis Trojanis innumeri viri eruditissimi exierunt. Testantur id permulti, omnium
artiū genere instructissimi: testantur Linguarum Græcæ, Latinæ, Hebraicæ peritissimi: hic disertī Oratores, hic
acuti disputatores, hic absoluti Arithmetici, hic Astronomi exactissimi inveniuntur: Geometras vero nulla
Europæ vel Orbis Regio magis consummatos dabit. Taceo medicinæ accuratam cognitionem, atque alia id ge-
nus. Nunc ad Mores venio. Germanis in universum ab auctoribus corporum moles & firmitas tribuitur. Tri-
ces & cærulei oculi, rutilæ comæ, magna corpora, & tantum ad imperum valida, a Tacito; Immanes vocant
Hegesippus & Plinius; Truces & Feroces Sidonius; Superbos Pausanias & Cassiodorus; Immites Appianus;
Barbari, Perfidi & Simulatores dicuntur a Cæsare: in summa feritate Versutissimi, natiq̃ue mendacio, a Pater-
culo. Sincerius qui inrer hos vixit Tacitus, dicit milites hujus atrocissimos & lætam bello gentem, sed minime
astutam nec calidam: aperientem secreta pectoris, atque detectam omnium mentem, & fidei commissæ pa-
tientiore. Idem Iulianus Imp. in Misopogone dicit se experientia didicisse gentem esse quæ adulari nesciat,
sed libere ac simpliciter cum omnibus vivere. Natura temperatos & placidos moribus hos esse docet, ex regi-
onis quam incolunt qualitate, Ptol. 11 Quadrip. Quod ad Religionem attinet, qua mentes hominum velut
illigantur tenenturque præsumpto Numinis metu, Germani *Sacrificiis*, ut scribit Cæsar, *non student: Deorum nu-
mero eos solos ducunt quos cernunt & quorum opibus aperte jurantur: Solem & Vulcanum & Lunam*. Postea tamen,
ut patet ex Tacito qui vixit sub Imp. Nerva, sibi alios quoque Deos adscivere: ut Mercurium, Herculem, Mar-
tem, Isidem & Matrem Deorum: item Alecin quendam. Idem Tacitus addit, hic quoque Velledam & Auri-
niam loco numinis fuisse. Tausanæ templi apud hos quoque meminit dictus Tacitus, qui & Suevos Terram
Matrem colere ait, quam *Aertham* (ut legit Lipsius) vocant, ut hactenus, *Aerde*. At his nulla simulachra, Sacras
quasdam mulieres, quas Fatidicas Tacitus, Vates vocant Agathias & Polyænus, eos etiam habuisse, docet plu-
tarchus, & ex eo Clemens Alexandrinus: quæ ex fluviorum sonitu, vorticibus, ac circum volutionibus futura
prædicebant, *Ælianus* eos etiam per Aves, viscera, signa & omina, futura prædicere, annotavit. Maxime vero
Mercurium sive Teutamem coluerunt, ab humanis non abstinendo hostiis, teste Tacito. In pace nullis com-
munis erat Magistratus, tempore autem belli qui ei præessent deligebantur. Omnis vita in studiis rei militaris:
neque Latrocinia ullam habere infamiam apud Cæsarem legimus. Et ut placet Senecæ, armorum illis una cura
his innascuntur, his innutriuntur. Si Patria, teste Tacito, longa pace torpeat, eas nationes ultro petunt, quæ
bellum aliquod gerunt. Conducunt matres, pignora & uxores, quæ pugnantibus hortamina & cibos gestant:
nec plagas exfugere pavent. præliū cantu, sono armorum, tripudiisque incipiunt, Scutum in eo reliquisse, præci-
pium flagitium: ita ut multi ex bello superstitēs, infamiam laqueo finierint. Hos fluvios tranare, ajunt Dion &
Herodotus: de vitas enim armorum & proceritas corporū, eos teste Tacito attollit. Eos mortis contemptores,
persuasionē